

Tunteiden paloa

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Olit kaunotar korea,
tummatukka, hienohelma,
koulumme halutuin kukka;
minä orpo maalaispoika,
suihketta ei kainalossa,
hammasharjakin hukassa.

Takanasi pulpetissa
koskin pitkää lettiäsi,
palmikoitasi tapailin
piilossa opettajalta.

Puserosi pullistuva
minun mieleni sekoitti;
huultesi punainen kaari
pyörälle sai nuoren pääni.

Iltaisin kadulla kuljin,
piiritin asuntoasi,
askeleitasi odotin,
suloa sulavan käynnin.
Öisin näin sinusta unta
kumma kaipuu rinnassani,
kaiherrus sydänalassa.

Olit ensirakkauteni,
yksinäisen haaveilijan
kouluaikainen unelma.

Arvannut et tunteitani,
väärin tulkitsit tekoni,
pidit koulukiusaajana.
Se oli onneksi minulle,
uskon, että myös sinulle,
tummatukka, hienohelma!